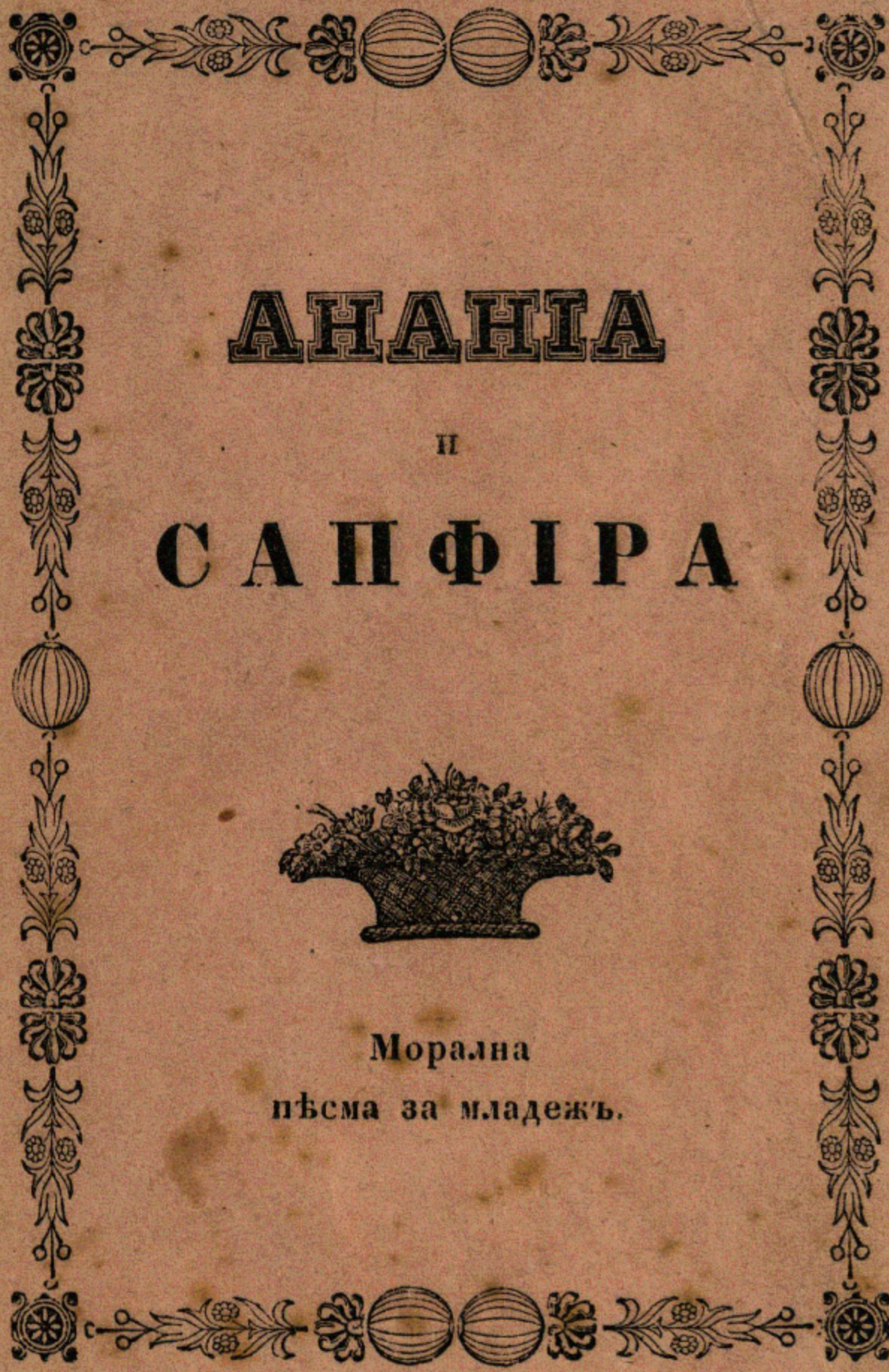

2

АНАНІА

И

САПФИРА

Морална
пѣсма за младежъ.

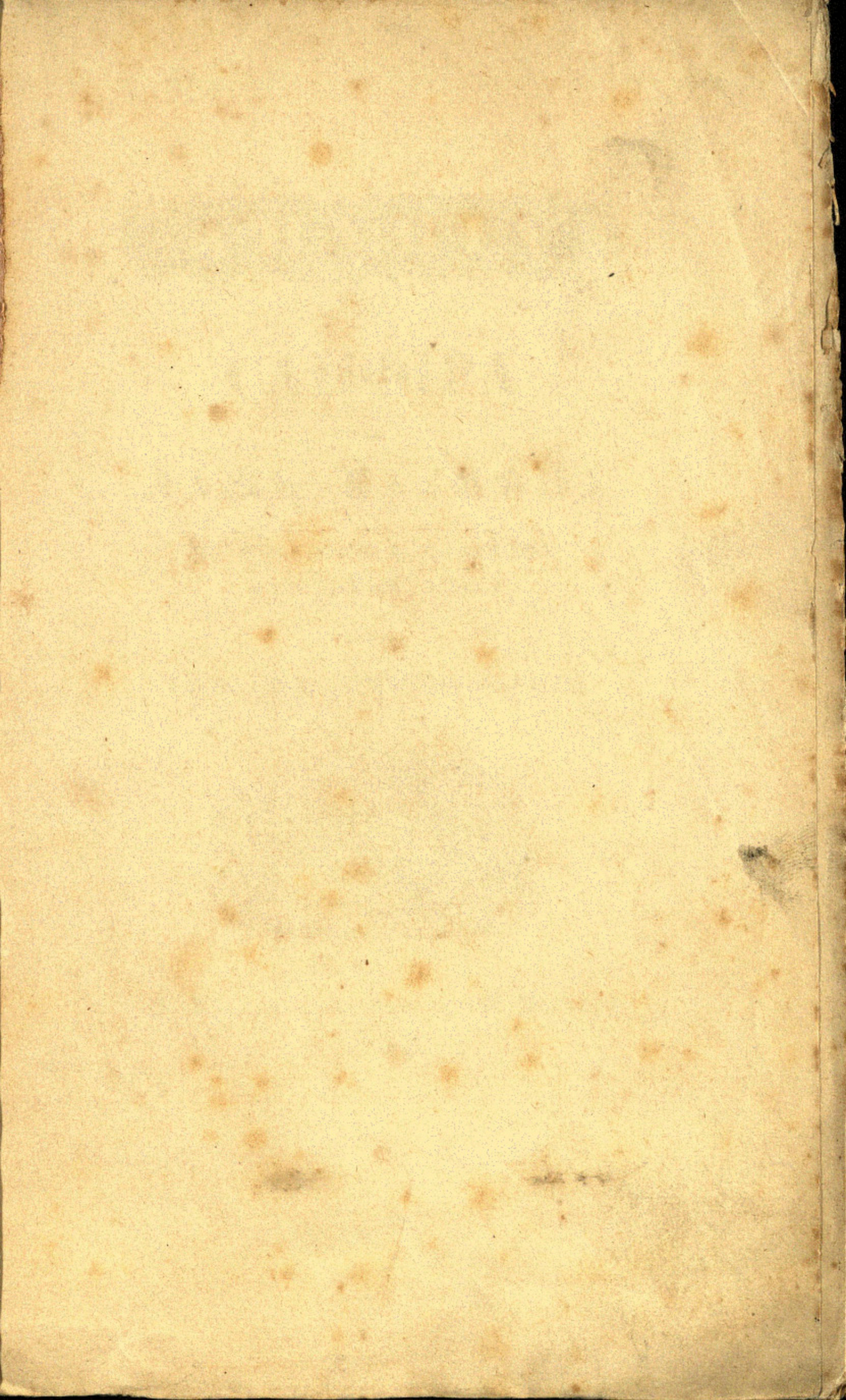
Handwritten signature or mark at the bottom of the page.

ΑΝΑΦΑ

ΟΥΦΙΡΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ

P₁₉ Cp 1 304. 1

АНАНІА

И

САШФІРА

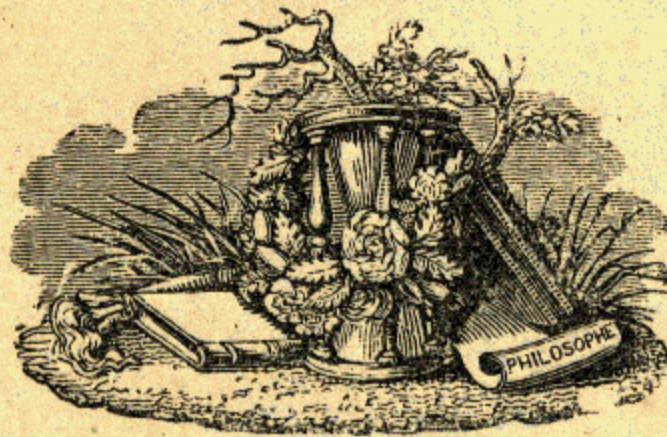
ИЛИ

ЛАЖЬ КАЗНѢНА

на простомъ и сладкомъ
матернѣмъ ѣзыку

спѣва

ІОВ. СУНДЕЧИѢ КЛИР.

У ЗАДРУ

У Книго-печатнѣи Браће Баттара

1848.

СЕРИЯ 111

11111111

11111111

11111111

11111111

№ 319304

11111111

1111

**ПРЕЛЮБЕЗНОМУ и ПРЕКРАСНОМУ
МЛАДЕНЦУ**

В Л А Д И М И Р У

ЄДИНКУ

РОДОЛЮБИВОГЪ Г.

СТЕФАНА СИМИЊА

ПОШТЕНОГЪ ТРГОВЦА и ДОБРОГЪ ЖИТЕЛЯ

ОБРОВАЧКОГЪ,

ОСОБИТОГЪ ПОМОЊНИКА и СТАРАОЦА

О УКРАШЕНЮ

ДОМА БОЖІЕГА

У ТОМЪ ВАРОШУ

НАХОДЕЊЕГ СЕ,

Свогъ предоброгъ и превеликогъ Благодѣ-

теля, изъ чисте любви и благодар-

ности овай плодиѣ труда свога

Поевеѣуе

Издатель.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

510 EAST 58TH STREET

CHICAGO, ILL.

1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

510 EAST 58TH STREET

CHICAGO, ILL.

1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

510 EAST 58TH STREET

CHICAGO, ILL.

1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

Дѣца се обычно
Са цвѣчемъ играю;
По Цвѣтной ливади
Радо се валяю.

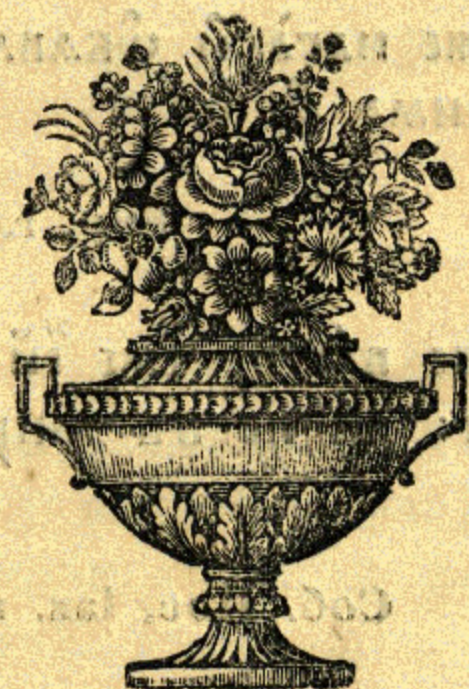
Плештуѣ' ручицама
Умилно се смѣше,
И у свакой туги
Родителѣ тѣше:

Зато красно чедо!
Изъ чисте любви,
Прими цвѣтиѣ овай,
Пакъ се с'нѣимъ забави;

Чупкай му листиѣ ,
Турай ій у нѣдра:
Да свакомъ мирисишъ,
Будешъ чела ведра.

У Задру на Сретеніе 1848.

ІОВ. СУНД. КЛНР.

„ ВСІА ЖЕ НАГА И ШБАВЛЕННА ПРЕДЪ
ОЧИМА ЕГО. “

Евр. гл. IV сх. 13.

„ БДИ ЖЕ БАМЪ, ЕЖЕ ЕИ, ЕИ: И ЕЖЕ
НИ, НИ: ДА НЕ ВЪ ЛИЦЕМЪРІЕ ВПА-
ДЕТЕ. “

Соб. Пос. Іак. гл. V. сх. 12.

АНАНІА И САПФІРА

§. 1.

„ **О** Сапфіро моя жено мила!
Если чула и если видила,
Овђе сада у нашему Гуаду, (*)
Шта Хрістови ученицы раду? „
(Ананіа нѣкій говораше,
Кои житель тог' мѣста быяше:)
„ Они свое продаю Баштине,
Вінограде и крте Маслине,
И прекрасне вртлове зеленне,
Перивое цвѣтемъ одѣвенне;

(*) Іерусалиму.

Конѣ, Воле и Деве високе,
И остале редомъ свое стоке;
Пакъ све благо што за нѣи ватаю,
Апостол'ма до паре даваю.
Међу нѣима просіяка нѣе:
Што е єдногъ, то е исто свіе.
Непрію се пакъ о Дѣдовини,
Материнству и о Очевини.
Ни еданъ се иманѣмъ не хвали:
Сви су равни велики и мали;
Сваки има што му е потреба,
Нити кои жели кору лѣба,
Духомъ дишу истине любви;
Братства союзъ нѣи свезуе правый.
Вѣра им се у дѣл'ма огледа:
Сваки се е вољи Божіой преда. —
Нег' знаш' жено што самъ науміо!
Каквол' дѣло учинить смисліо:
Да мы наша Добра продадемо,
И дѣлъ нѣкій блага да дадемо
Апостол'ма, као и остали
Хрістіани веѣь што су предали;
Пакъ неѣе нам' онда бриге быти:

Ни за рану ни што ће мо пити,
 Чим' ли тѣло наше одѣвати,
 Срѣ одатле све ће мо имати,
 А с' то яспре, кою сакріємо,
 Терговину какву водићемо. —

§. 2.

„Мудра глава мудро проговори.“
 Жена нѣму на то одговори:
 — Немыслећи с' ким' ће поса иматъ
 Какавъ оковъ сама себи сковать. —
 „Таке главе нейма у сто люди,
 О свемъ добро ка' ты да просуди,
 Вид' ђавола досѣтљивти ли е!
 Да му равна у по' свѣта ніе!! —
 Ком' бы доша іоште до памети,
 Као нѣму овай, поса светый!
 Бе аферинъ благо ти га мени!
 Дат' цѣлуемъ оди ближе къ мени,
 Кадъ за нашу среѣу мыслишь тако;

Срѣ башъ ми се досади овако
 Живить, радеѣ' као и робкиня,
 Метемъ перемъ, као и служкиня,
 Кинеѣи се по савъ драги данакъ,
 Неодспавамъ нигда сладко санакъ.
 Вид' ми руке све одъ жуля голи,
 Прео крсти мене круто боли. —
 Нег' што мыслишь послѣ учинити,
 Одма чини немой се лѣннити;
 Мударъ човѣкъ нигда не говори:
 Учিনিѣу, нег' тай часакъ твори;
 Отлаганѣ никадъ врѣдно не,
 То е болѣ што се чини пріе,
 Ко отлаже важно свршитъ дѣло,
 Найстрагъ тай се покае зацѣло:
 Зато слушай и опеть ти велю,
 Брже чини край овоме дѣлу. “

§. 3.

Садъ на ове мекане бесѣде,
 Ананіа ни часа не ѣде
 Причекати, нег' нама одлети,

Да доврши тай посао клети,
И намѣру злоумысла свога:
Непозеѣи на душу и Бога,
И немареѣ 'образъ закаляти,
Само благо даб' мога имати.

§. 4.

О човѣче што се варашъ тако!
Благо земно добити е лако,
У комъ нигда вѣре неимаде;
Садъ в твое, у часъ га нестаде! -
Лебди, чезни за душевнимъ благомъ,
Свомъ срдечномъ и тѣлесномъ снагомъ,
Коиомъ смерть се може подмитити,
Да те вѣчно неѣе уморити. -
Бѣж' одъ лажи, држи се истине:
Добродѣтель да ти неугине;
Ербо лажъ е предъ Богомъ греота,
А предъ людм'а зазоръ и срамота.
Выше вреде два прста образа,

Нег' све што е по свѣту мираза,
 Прео кратке ноге су у лажи,
 Кадъ истина оде да е тражи;
 Као што ћешъ набрзо видити,
 Съ Ананіомъ шта ће се згодити.

§. 5.

Онъ по Граду купца тражитъ стаде,
 Своя Добра комъ сва да продаде,
 И докъ тревн срећно на еднога,
 Погоди се с' њиме с' мѣста тога.
 Предъ свѣдоцымъ писмо начинише,
 Ради мира и тврђави више;
 Овай све му готовину даде,
 А онъ њѣму Баштину предаде,
 И радостанъ зграбивши тай новацъ,
 Те га сасу себи у тоболацъ:
 Оде дома све се веселећи,
 О превари еднако мыслећи.
 Жена ти га издалека виђе,

И трчући предъ нѣга изиђе,
 Запыткива како бѣше тамо,
 Смѣюћи се: руке пружа: „ камо? „
 А онъ рукомъ по тоболцу туче,
 Незнаюћи каква врага вуче.

§. 6.

Ей жалостна ты несмыслености!
 Сестро права неразумливости!
 Много пута човѣка обарашъ,
 Честь му рушишъ, айдучки в харашъ;
 Бацашъ нѣга са среће висине,
 Чакъ на днанце тужности долине!
 Јо! ономъ, ко' пре нера'суди,
 Коя проћи стваръ имаде куди:
 Нег' што смисли, то и тай часъ чини,
 Докле зло си какво причини,
 А послѣ се кае говорећи:
 „ Ахъ! ди знадо! хоти то избѣћи... „
 И са шакомъ у прси се мупа,

Ал' безъ вайде макаръ да ій слупа.
 Стварь свршена конца неимаде,
 Да е тако та и дѣте знаде:
 Зато човче дѣлай кадъ ра'судишь,
 Да међ 'триѣ послѣ незаблудишь.
 А истину садъ овіе рѣчій,
 Пази, чуѣшь, пакъ си боль излѣчи.

§. 7.

Ананія кадъ са женомъ дође
 Ка свом дому, унутра униђе;
 И разбраятъ новце одма стаде:
 Штаѣ' урджатъ, штали пакъ да даде
 Апостол'ма, ка Хрістіанинъ правый,
 Ма л' онъ Бога споляшности слави:
 Изнутра е као орахъ труо,
 Или кадъ бы Вукъ на себе руо
 Незлюбиве Овчице обука,
 Да бы лакше све стадо потука:
 Тако и онъ едно чини само,

Сасвимъ друго пакъ мысли овамо. -
 Именом се Хрістіанинь каже,
 Самимъ дѣломъ, вели, да то лаже.
 Ево чуйте! посла нѣговога,
 Па и казань примлѣну од Бога,
 Кои суди безъ плаће и мита,
 Зна каква си безъ да о томъ пыта.

§. 8.

Када нѣкій дѣлъ новаца тіе
 Одброи ти садъ нашъ Ананіе,
 У кесу ій сасу и отиђе,
 Пакъ у кућу управо униђе
 Ђе быяю Апостоли скупа;
 На вратима малко прстомъ лупа,
 Одма му се она отворише,
 Унутра га вратари пустише. -
 Кланяюћ' се до црне земљице,
 Вади новаць изъ свое кесице,
 Предъ ноге га Апостолма стави,
 Пак, се онда мало поисправи. -

§. 9.

Гадъ на ноге Светый Петаръ уста,
И отвори божесвенна уста,
Ове на то рече му бесѣде:
„Кои врагъ те на ово наведе!
Богомрзко и скаредно дѣло?
Да утопишь и душу и тѣло:
У адову рѣку ядовиту,
И у ону пропасть страховиту!
Бе мрачности вѣчна тама влада,
Грѣшна душа пакъ у огню страда. -
Тамъ ѣе нема никакве милости,
Непомаже кликтитъ: Боже прости! -
Срѣ праведномъ Богу мило нѣе
Несумняйсе яданъ зло ничѣе:
Негъ избира човѣкъ самъ те муке,
А трзасе изъ Божіе руке. -
Богъ му вели: „познай ме и люби,
Законъ држи пакъ себе не губи:
Ал' онъ ова у срдцу презире,
И вѣчитомъ смртію умире,

Коя сам' е праведнику санакъ
Житка вѣчногъ за болъи уранакъ. -
Шта си боланъ дакле учиніо?!
И кога си преварить смысліо?
Оног', кои крозь свѣтове гледа,
Пред кимъ небо и земљица преда,
Кой прозыре дѣла будућности
Све єднако ка и садашности,
Предкимъ тайно ништа неимаде;
Єрь све и сва онъ предобро знаде,
Кой на длану савъ свѣтъ држи бѣлій,
Педльомъ мѣри сводъ небса цѣлій;
И срдечна людска помышлѣня,
Быть немогу одъ нѣг' сакривена! -
Зашто дакле Светомъ Духу слага,
Комъ та знаси да лажь ніе драга?
Одъ истине сам' истина ниче --
Све є право што се Бога тиче. -
Ко ти каза да сакривашъ благо,
Кадъ то дѣло ніе Богу драго. -
Заръ ти нѣко твое отимаше?
Чег' с' побоя? шта ли ти быяше?!
Твоя добра нисул' твоя была?

И одъ твое волѣ зависила? -
Господаръ си быо іѣ продати,
Ком' си ѣо ные даровати.
Нѣсмо ништа силомъ ти искали,
Нит' помоѣи твое захтевали.
Нег' примамо добровольне даре:
А ма силом ни ѣаволѣ паре. --
Шта си дакле у сердцу зачео?
И ерѣ си насъ преварити ѣо? -
Ал' чуй яднѣй ты несмысленнче!
Правда Божіа теби плату да'ѣе. -
Ты нѣеси людинамъ слагао,
Нег' ономе: кой те е создао,
Кой изъ ништа цѣо свѣтъ сотвори,
Кой пита и птице по гори,
Кой у свакой есте зашкольни,
Кой ведри и облачно чини,
Кога хвали свака стварь на свѣту;
Мравакъ, црвиѣ и пчела на цвѣту,
И кой е людства любовь права,
Нам' утѣха и Анѣлма слава; -
Одъ ког' и сам' пакао трепеѣе,
Као шипка, коіомъ вѣтаръ креѣе,

И кой мрзеѣ' на лажъ и неправду,
Показива у том'; свою правду. " -

§. 10.

Докле Петаръ вако говораше,
Ананія ка' осуѣенъ сташе:
Савъ ко варенъ ракъ поцрвенію,
Мутне очи на землю спустію;
Мршти чело а гризе субице,
У нѣдрам' му круто дакѣ срдце;
Длака му се свудъ по тѣлу ежи,
А животъ му све постае тежи. -
У прсим' му совѣсть ка судія,
Кнѣигу дѣла стаде да одвія,
И прстомъ му по нѣой показуе,
Добра: хвали, зла пакъ осуѣуе. -
И зато се савъ трза одъ муке,
И савія руку исподъ руке.
Исподъ себе повлачи очима,
Бути *), што е на за изгледъ свима. -

(*) Чувствуе, осеѣа внутренѣ.

И кадъ Патаръ рече му овако :
 „ Правосуђе Бож'је хоће тако : „
 Сав се стресну , и на земљу паде ,
 Изъ тѣла му душе већъ нестаде ! -
 Смртна ко̀са тай тренъ поразига ;
 Бож'я правда право награди га .

§. 11.

Момчадъ ко̀я ту се догодише ,
 Брже ти га међу се зграбише :
 Пакъ га надво' отудъ изнесоше ,
 И у едну раку увукоше .

§. 12.

О лажљивче освѣсти се сада !
 Ербо злу ти каквомъ нѣсамъ рада :
 Остависе о ! рђава пута !

Да и тебе ова жалость люта
Непостигне, ка н Ананіу,
Мачь ти смртный не претргне выю.
Ко у яму пада незнаюћи,
Нѣга валя одтуда извући;
Ербо да в за ту рупу знао,
Чува бы се, те не б' у ню пао. -
Али они што виде очима,
Какавъ страшній безданъ е предъ нима
А тоближе къ првазу му лете,
Док на еданъ мах на дно не слете, -
Лют' одговоръ Богу ѣ давати,
И бадава тадъ ѣ се каяти. -
У слободи човѣкъ се познае:
Како кому дугъ и дужна дае; -
Еръ у вужди мора хоѣл' неѣ,
Чинит' оно што силніи рече
Зато слушай садъ ово правило,
Айд' по нѣму не бы ли ти было.
Одъ користи и на добро твое,
Садеѣ' в' сердце ове рѣчи мое,
Као цвѣѣа мириснога клицу,
Када садишь у црну земљицу:

Чувай нѣга, ка оно од леда;
Срѣ ти кривомъ стазомъ иѣи неда:
Разумъ нек' ти предъ дѣламъ путуе,
Воля с' њиме нека се свѣтуе;
Док се едно са другимъ неслизне,
Пази да ти езыкъ непоклизне,
Прео едне и друге ограде,
Кое збогъ тог природа ти даде. -
Слободанси: зато се огради,
Све съ разумомъ, што годъ чинишъ ради.
Гледай конацъ пакъ почни дѣлати, -
Кои цѣля, тай болѣ и свати. -
Непрт' насе што неможешъ вуѣи: -
Подъ бременомъ нигда не яучи. -
Свагда право и истину рецы,
Пакъ у нужди тражи те утецы. -
Беѣешъ стати: види, пакъ корацы, -
Грану с' пута свеѣ' на страну бацы. -
Бой се слѣдства злопочетогъ дѣла, -
Да е' вако истина е цѣла;
Србо, кои на ово не пази:
Много пута самъ се собомъ мрази.
Подражавай Богу у истини,

И по волѣи све нѣговой чини,
Пакъ се не бой никакве напасти,
Онъ одъ такве свагда ће те спасти,
Само живи ко' што заповѣда:
Онъ е силанъ, све предъ њиме преда; -
Рече: буди, и тог' часа буде,
Одъ нѣг' бѣжатъ ніе ти никуде. --
Добро име настой задобити,
И након га себе оставити:
То е само безсмертно на свѣту:
Све остало естъ ка' лѣпосъ цвѣту,
Кои данасъ красотомъ се дичи,
А сутрага нема на ждунци
Вѣтаръ га е на землю струнио,
Нестало га; еръ е савъ сагнио. -
Другогъ немой ниучемъ варати,
Неговори: „ а! неће се знати!“
Знаће люди пакъ ћеш се срамити,
Предъ њима се јоште руменити. -
Чувай да те прстомъ не покаже,
Мигне окомъ, рече: е! тай лаже! -
Зазрѣшли се еданпутъ людима,
Нигда поштенъ веѣ нѣси предъ њима:

Сваки ће те бѣжати ка' сотоје;
 Срѣ поштени зла свагда се клоне: -
 Зато рад' и людма угдѣти,
 Ако желишъ овѣ срећанъ быти. -
 Ал' истину брани свакояко;
 Срѣ иначе проѣшъ наопако,
 Као што бешъ и опетъ видѣти,
 Одъ Сапфѣре ядне што ће быти.

§. 13.

Послѣ казни онаке Божіе,
 Кою прими бѣднѣй Ананіе,
 Кадъ луна на проѣше три сата,
 Али и нѣ етоги на врата:
 Ђе скуплѣни Апостоли быше,
 И Оцу се небескомъ молише,
 О супругу ништа незнаюћи,
 Нег' се чуди што га не бы кући:
 „Оде, вели, пакъ се заръ обѣси!!
 Штоли му се незнамъ данасъ деси

Мене саму у дому остави
 О кам'среча да га Вукъ задави!
 Боже милый зла тога човѣка!
 Заборави башъ заръ на менека!! „ -
 Вако мислеѣ' унутра униѣе:
 Светый Петаръ одма докъ е виѣе,
 Одъ земљице на ноге устаде,
 И умилно пытати е стаде:
 „ Кажи право што садъ желимъ знати,
 Богъ ти! душа! немой ми слагати! -
 Ел' истина да за ове гасте,
 Добра ваша трговцу продасте? “

§. 14.

„ А такоми у тѣлу душице!
 Нѣсмо выше вражіе парице: “ -
 - Маньижеѣ' се Сапѣира му рече -
 Нег' што видишь башъ моеми среѣе!
 За Баштину нашу уватили; (ли?
 Шта! заръ мислишь, да смо што сакри-

Богъ и вѣра ты нѣшто мудруешъ!
 Те о томе мене запыткуешъ. -
 Ил' проводишъ нѣку са мною шалу:
 Те донѣсмо помоуъ тако малу? -
 Мала помоуъ ал' е изъ любви,
 Да се позна да смо и мы прави:
 Ученицы Христа Спаса Бога!
 Силногъ Цара, царства небескога! -
 Ил' ме пакъ с' тимъ само искушавашъ?
 Ал' знай дами ножъ у срдце давашъ;
 Ер поштени све поштено раде
 Премда людій свакаки имаде. "

§. 15.

Светил' жена лукавство проводи!
 Люде за носъ башъ оће да води!
 Сва, сладкимъ рѣчима Адама
 Свогъ, превари, пак с' нѣмъ паде сама:
 И Сапфѣра вальда ѣде тако,
 Ал' несреѣна превари се яко. -

Ласкавость є друга претворности; -
Богъ преблагій люби срѣца просты,
Враголисатъ кои неумѣду,
Зло реѣ какво одъ Бога несмѣду. -
И превара узъ претворство стои,
Мѣсто меда са отровомъ пои:
Оног', кога у свою вреѣицу,
Као пчеларъ пчелу у кошницу,
Тако вѣшто умамити знаде:
К' избавленю помоѣ' да неймаде:
Сваки зато ласкавіе рѣчій.
Нек' се пази да му с' вратъ незгнѣчи;
И Петрову примѣру слѣдуе,
А не веѣма да се размазуе,
Кои, ка' пянъ мудрости Божіомъ;
С' ньомъ поступи ка' и с' Ананіомъ,
Нит сплеткама женскимъ повѣрова
Нег' іой поче говорити ова:
„ Бѣдна жено што си полудила!
Што ли си се с' мужемъ сгласила:
Да вы оногъ ядни искушате
Кога силу, виѣу, да незнате!
Нит' одъ смртны кой постиѣи море,

Неизмърне мудрости му дворе. -
 Те ће Мравъ се са Слономъ ачати! -
 Бел' ће човѣкъ Бога искушати! ? -
 И едно му пакъ за друго рећи.
 Исподъ руке мыслећ' му утећи,
 Мигомъ ока, кой стреса небеса,
 И ка' шаломъ сва чини чудеса,
 Кой васъ створи душу вам' дарова,
 А вы дѣла смѣте овакова
 Юшт' чинити: нѣг' се нестрашећи,
 Те се яке казни небоећи,
 Кою по свомъ онъ правосудію:
 На безстрашногъ изліева व्यю? -
 Ніе човѣкъ да мито приима, -
 Нит' дарове неправе узима:
 Него свакомъ по заслуги дае, -
 Быо великъ, ил' маленъ: не хае; -
 Быо богатъ ил' правый сырома;
 Одъ простога ил' господскогъ дома:
 Предъ нѣме су сви равни доеданъ,
 Нит' различит' имаде и еданъ, -
 Срѣ се дакле несрећни сложисте!
 Духа светогъ искушати хотисте! ?

Кои есте лице Божественно,
 Бож' іе быѣе и преестественно;
 Кои се е надъ водомъ носіо
 Пошто свѣтъ е біели створіо:
 И кой паметь вѣрны просвѣтлява,
 Благодать имъ са небеса дава:
 Да познаду таинства Божія,
 А избѣгну сва дѣла вражія. --
 Зашто нѣсте пріе размыслили,
 Кадъ сте ово учинитъ скастили:
 С' киме ће те посао имати?
 И хоѣел' се икада дознати;
 Трагъ вашега дѣла безчестнога?
 Яо! како небою се Бога!
 Свака уста; коя лажь говоре;
 Србо гріехъ непрощеный творе. --
 Но чуй ядна и безчестна жено!
 Ђе чекаю предъ вратима ено:
 Они исти, кои мужа твога,
 С' овогъ посла Богу противнога,
 Изнесоше мртва међу собомъ:
 То ће исто догодитъ св с' тобомъ.,

§. 16.

Када Петар говоритъ престаде
 Мртва тужна на земљицу паде!
 Добру плаћу прими за надницу,
 Вражкиъ робомъ учини душицу! --
 Тадъ ню момчадъ међу се узеше,
 И на ванъ е предъ кућу изнѣше,
 Те по крѣ в мужа саранише:
 Ка' што о томъ Свето Писмо пише.-
 Тако сврши злочеста Сапфіра,
 Таражеѣ' немиръ, кодъ доброга мира;
 Мѣдъ продаюѣ' уміесто злата,
 Те неядно у езеро сврата.

§. 17.

Сваком' ће се' вако догодити,
 Смртна ће га коса покосити:
 Ком' су уста лажи напунѣна,
 Тврђе срдце нег' икаква стѣна,

Кое свагда лебди за преваромъ,
А руга се са Божїимъ даромъ:
Са истиномъ, коя с' неба слази,
Да не буду люди као врази,
Кои мысле о превари само,
Да увуку людску душу тамо:
У дворове вѣчите жалости,
Тено нейма никакве милости. -
Лажь е коренъ дѣла отровнїе,
Яо! ономъ, ко сокъ нїювъ піе!
Ерѣ му душу трую и каляю,
По блату ту е грїеха валяю. -
Него слушай брате Хрїстіянїне!
Кои вражке свука си альнїе,
Када си се Богу обећао,
И водомъ се одъ грѣха опрао:
Немой слагать нїгда брату твоме,
А камоли Богу великоме!
Онѣ е высокъ, выши нег' небеса:
Праве брани одъ злога удеса,
А лажльивце пакъ са смрѣу треби,
Нит' їй пушта икадѣ близу к' себи;
А и люди преко ока гледу:

Кои костреть мѣсто свиле преду; -
Или црно за бѣло продаю,
Свете душе беззлобны вараю. -
Ако бѣде трѣишь за правицу
Нестараши се, спасти бѣшь душицу,
Благомъ Богу угодить по воли,
Пакъ бѣшь добить животъ много болъи;
А и совѣсть людска бѣ жалити,
Да правъ страдашь, кадъ буде видити:
Зато сваѣ истину заштити,
Да бы знао и крвцу излити, -
Особито што се тиче Бога:
Реци право, небой ее никога.

КРАЙ.

ГГ. ПРЕДБРОЙНИЦЫ.

ДЕРНИШЪ

(Пос. одъ Преп. Г. О. Неофита Нѣгуша)
(адм. Пар:)

Преп. Г. О. Неофитъ Нѣгушъ Адм. Пар. Чест. ГГ. Стоянъ Мирковичъ Адм. Баляч. и Теодоръ Кнежевиъ Кричан-Жительи ГГ. Петаръ Мювиъ за Кѣри Маріу и Екатерину кн. 2., Андрей Ювиъ за кѣръ Елену. Г. василіа Билбіа трг, скупа 7.

ДУБРОВНИКЪ.

(Пос. одъ Пречест. ГГ. О. Георгіа Николаевиѣа Протопрс. и Пар. Дубровач.)

Ученицы: Г. Софіа Николаевиъ, Г. Димитріа Лучиъ, Никола Путица, Драго Павловиъ, Михо Ковачевиъ, Ристо

Ђурасовићъ, Перо Кнежевићъ, Паво Опухићъ. Г.Г. Трговцы: Чедомиль Николаевићъ, Перо Бравачићъ, Алекса Алексићъ. Г. Ђуро Бошковићъ Трг. у Стону ск. 12.

ЗАДАРЪ.

(Скуп. Г. Яковъ Ардалићъ. клир. V. год.)

Част. Г. О. Христифоръ Мусићъ Адм. Задар. О. Григорій Кордићъ Пар. Смоковичкій. *Vlagogodni G. O. Ivan Franceški profes.* Г.Г. Клирицы: V. год. Яковъ Ардалићъ, Симеонъ Добријевићъ, Савва Новаковићъ, Иліа Олуићъ. — IV. год: Иоакимъ Амановићъ, Урукало Јованъ, Јосифъ Теодоровићъ, Андриа Балићъ, Симеонъ Опачићъ, Несторъ Тапавица. III. год. Јованъ Лазаревићъ, Венедиктъ Вуиновићъ, Марко Кулишићъ, Аллаваня Герасимъ, Лазаръ Давидовићъ. -- II. год. Атанасіа Іветичъ, Иліа Аллаваня, Јованъ Радовићъ, Годоръ Петрановићъ, Гаврилъ Руцовићъ, Григорій Митровићъ, Николай Нѣгушъ, Стефанъ Чуквасъ. -- I. год. Аѣимъ Трескавица, Јаковъ Вуковићъ. Андриа Павасовичъ, Иліа

Войводиѣ , Димитрій Зець , Димитрій Мус-
туръ , Лазаръ Кордиѣ , Иліа Груборъ , Ю-
ваннъ Берчиѣ , Савва Кнежевиѣ , Спири-
донъ Калиниѣ , Юваннъ Гривиѣ , Іосифъ
Вуятовиѣ , Антоній Мацура , Траживук
Тома Никола влачиѣ -- Чест. Г. О. Др.
П. Стинѣ фелпатеръ -- Г.Г. клир. Римокатоличкій :
Mate Kovačević, Mate Ivichevič. — Г.Г. Трговцы :
Јово Катуриѣ , Јово Пашиѣ , Спиро Петрановиѣ , Спиро
Никиѣ , Андриа Синобад , Юваннъ Марцетиѣ . --
Чест. Г. Мара Мусиѣ Попадаіа и люб. књиж. Срб.,
Госпоја Елисавета Никиѣ люб. књиж. Срб. свега. 53.

ИМОЦКИ.

(Пос. одъ Г. Марка Сундечиѣа Тудора Црк.)

Преп. Г. О. Антоній Миовиѣ адм. Г. Марко Сундечиѣ тут. за сын. Николу Г.Г. житальн Петаръ Сундечиѣ за сын. Василіа ,
Pava Bittanga, Marian Buššić, Stipan Vanmiler, Ante Vucemilović, Mate Marče, Frane Kolombani. Јово Маргетиѣ свега. 10

КНИНЬ.

(Пос. одъ Чест. Г. О. Спиридона Добриє-
виѣа Пар. Вербнич.)

Част. Г. Спир. Добриєвиѣъ Пар. Верб.
Чест. Г. Стеф. Новаковиѣъ Книнскопоъ.
Іерей Иліа Поповиѣъ Кап. Косовачкій. Чест.
Г. О. Спиридонъ Кончаревиѣъ Пар. Ер-
веничкій. О. Василій Ковачевичъ Кап.
Плав. Г.Г. Жительи Ник. Новаковиѣ,
Sig. Giovanni Lovrich, Спиридонъ Па-
ничъ, Пава Лукиѣъ, Теодоръ Синобадъ,
Петаръ Паниѣъ. Ученицы: Петаръ Ву-
кадиновиѣъ, Закарій Милошъ и Симеонъ
Іорамазъ свега 14.

МАИНЕ.

[Пос. одъ Г. Іереа Филипа Тановиѣа Пар.
Маин.)

Преподоб. Г. О. Інокентій Павло-
виѣъ, надз. Срб. Школ. Ішпект. и душе-
попечитиль Будванскій. Честнѣйшій Марко

Греговиѣ, Пар. Кастел -- Ластван. и Директ. Школ. Преподобниа Іермон. О.О. Пар. теній Давидовиѣ Адм. М. Градишта и Душепопеч. пар., Стефанъ Вуковиѣ Адм. М. Ластве и Душепопеч. парох., Василиѣ Перазии Екон. и Учит. Чест. Г. Іованъ Рафанловиѣ Адм. Поборскій, Георгій Суѣ Адм. парох. калудерске Петаръ Анѣ Адм. Браич. Чест. Г. Филипъ Тановиѣ пар. и Дѣтонас. Маин. за овогъ сына Чедомира. -- Благород. Г.Г. Петаръ Ђокиѣ Ц. К. Депутатъ Сенит. украшенъ златномъ Медальомъ, Г. Марко Ђелолнѣ трг., Андрей Греговиѣ поморскій капет., Христифоръ Греговиѣ мѣстный Главаръ, Стефанъ Греговиѣ трг. Лука Греговиѣ трг. уѣрашенъ медальомъ за свою храбрость, Тома Вуковиѣч любит. кнѣж., Савва Поповиѣ учит. благород. госноя. Елисавета Беловиѣ Будванска србкнѣя. Поштенород. Г.Іованъ Руцовиѣ за сын. Марка, Божо Божовиѣ за Унука Іованна, Савва Шпадиеръ Трг.-Учен. манѣ Е.лем. Кастел - Ластванске Школе: Мишошъ Перазии, Стефанъ Вуковиѣ, Петаръ Миѣоръ, Иліа Греговиѣ, Николай

Суѣиѣ. -- Г.Г. Т р г о в ц ы : Јоко Гривиѣ ,
 Отажѣ Филипповиѣ , Радо Субботиѣ , Агу-
 стинѣ Иванишѣ , Мато Бадняковиѣ , Марко
 Зець , Нико Речета , Шпиро Петровиѣ
 за сына Петра , Георгій Маркозиѣ за сын.
 Костантина , Шпиро Митровиѣ У ч е н и к ѣ .
 -- Благород. Г. Стефанѣ Любиша Народнѣ
 Гарде Капетанѣ и Ц. К. Прецепторѣ .
 скупа 37.

(Предбройници каснѣ послани.)

Г.Г. Лука Склендерѣ , Лука Павло-
 воѣ , Марко Вуковиѣ , Симеонѣ Калош-
 тро , Стефанѣ Перазиѣ , Давидѣ Перазиѣ ,
 Петарѣ Перазиѣ , Марко Перазиѣ Јованнѣ
 Босниѣ , Евтимій Босниѣ , Христифорѣ
 Зеновиѣ , Георгій Серзентиѣ : сви Учен.
 Режевачке манѣ Елем. Срб. Школе. Скупа 12.

МОСТАРЪ (у Херцеговини.)

Г.Г. Т р г о в ц ы : Вуканѣ Шола и Ри-
 сто Шола. ск. 2.

М. КРКА.

Пречестнѣйшій. ГГ. Стефант Кнежевиѣ
 Архімандритъ. -- Преподоб: Г.Г О.О. Ма-
 карій Вукадиновиѣ Адм. Косовач., Ни-
 кифоръ Ковачевиѣ Проиг., Іоаникій Илиѣ
 Проиг., Іаковъ Бѣдовъ Адмъ. Петро - Црк.
 Лукиліанъ Кунданца Адм. Кистанъ. ск. 6.

НЕРЕТВА.

Чест. Г. Симеонъ Пунуѣ Адм. Парох,
 -- Господич. Марія Влачиѣ права Срб-
 киня ск. 2.

ОБРОВАЦЪ.

(Пос. одъ Іереа Кирилла Жежель Адм.
 Парох.)

Родолубивый Г.Г. СТЕФАНЪ СИ-
 МИЊЪ житель и поштеныи Трг. Обров.

Овай особити благодѣи мой, кои є
 строшакъ одъ 28 ф. за штампу ове књи-
 жице платію, заслужує велику честь кодъ

свію правый Срб - Далматна; ербо онъ првый даде примѣръ, комъ сва могућна Гг.Трговцы, иЖителии Срб-Далматински треба да слѣдую т. е. да, поредъ грађевине кућа, поредъ трговине и куповине и т. д., мораю се старати и књижество свое, кое фала Богу кодъ насъ, слабо досадъ кораца, подпомоћи; ербо само овимъ пачиномъ безсмртность свомъ нмену на шкрљкама срдца потомака свои Задобити могу. — Живіо Родолуб. Г.Г. Свмиѣ! живіо! живіо! --

Преподоб. Г. О. Венедиктъ Кордиѣ Адм. М. Крупе, О. Серафимъ Матавуль Намѣст. Никаноръ Синобадъ Іером. Іоаникии Ішпировиѣ Іером. Іерей Петаръ Олуиѣ Адм. Пар. Билишанске кн. 2. Іерей Кирилъ Жежелъ Адм. Обровач. — Родолубивыи Г. Тодор Петрановиѣ Дрг. Г. Ђуліо Милановиѣ Сак. Ком. Г.Г Жителии и Трговцы: Кирилъ Радуловиѣ, Георгіе Боровиѣ, Савва Павасовиѣ, Тодоръ Бѣдовъ, Петаръ Синобадъ, Гаврилъ Іаричъ, Іованнъ Билбіа, Андрей Синобадъ, Данилъ Десница, Николай Ђуровиѣ, Иліа Ракетичъ любитель прос. Срб. кн. 2. —

Господична Катарина Синобадъ любител-
ница. кнѣж. Срб. ск- 24.

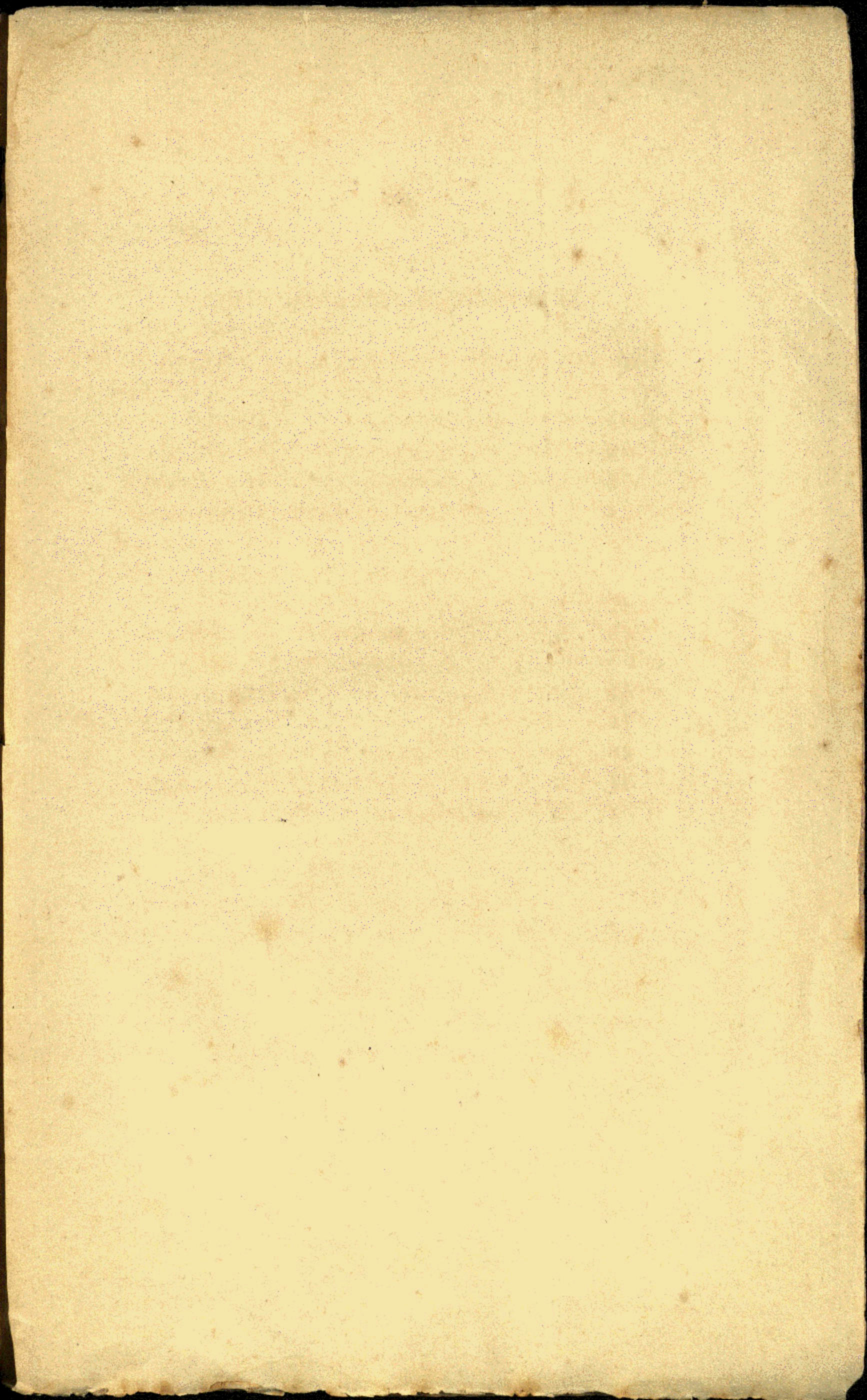
ОРАОВАЦЪ.

Іерей Спиридонъ Лазаревић Пар,
Ораовачкій. Госпођа Аннета Милиновић
Србкннн изъ Јошице. ск. 2.

ПОГРЪШКЕ ШТАМПАЧКЕ

Страна	Врста	Мѣсто	Читай
11	3	осго	Граду
12	10	„	Велики
15	3	„	Непазећи
16	2	„	Прекратке
			ноге су
„	8	„	тревн
20	9	„	Ђе
22	10	„	несмысле-
			ниће
25	11	„	махъ
26	10	оздо	яучи
29	2	озго	срѣча
31	4	оздо	согласила
32	2	озго	ячати

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

P₁₉ Ср 1304 . 1

